

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و برزنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: احمد حلفوی
برگردان از: حمید محوی
۰۱ نومبر ۲۰۱۳

حقوق بشر در صفحه اول

از پایان دوران استعمار هرگز حقوق بشر تا این اندازه در معرض بی اعتباری نبوده، ولی در عین حال هرگز به ویژه در این سال های اخیر تا این اندازه مورد پشتیبانی قرار نگرفته است. هرگز اربابان جنایت علیه مردم جهان این همه روی دفاع از حقوق بشر پافشاری نداشته اند و این همه به نام آن دستور آدم کشی صادر نکرده اند. علاوه بر این مدافعان حقوق بشر تا این اندازه از پشتیبانی های بین المللی برخوردار نبوده و برای تبلیغاتشان این همه امکانات در اختیار نداشته اند.



مدافعان حقوق بشر با فراهم آمدن زمینه مساعد و عناصر تشویقی و حذف موانع مثل عنصری طبیعی در بطن طبیعتی سخاوتمند رشد کردند. با این وجود این نوع مبارزان حقوق بشر خصوصیات شان در مبارزه علیه حقوق بشر است. به محض این که اردوی استخدام در هایش را به روی داوطلبان گشود، موج عظیمی از آنها به سوی تصاحب پست های آماده سرازیر شد.

به ضرب میلیون ها دالر، گیشه مأموران برای اهدای پست های حرفه ئی در بسیاری از کشورها گشودند و تمام مخارج ایجاد دفاتر، حقوق، مخارج مختلف، ویزا، سفرها، امور فنی، آموزش، حمایت قضائی و سیاسی و امکانات تبلیغاتی را تأمین کردند.

در پایان تمام این تلاش ها، تار عنکبوتی سراسر جهان را پوشاند و کشور های نادری هستند که دارای چنین ساز و کار و افرادی با مارک و مجوز حقوق بشر نباشند البته به جز کشور های عضو ناتو. کار آنها خیلی ساده است. شیوه عملیاتی استاندارد را رعایت می کنند که تا وقتی که موعد فعال سازی آن فرا نرسیده، نباید به اجراء گذارند. بر اساس اهداف، فعال سازی می تواند جریان کمابیش وسیعی را در بر گیرد.

فعال سازی می تواند به هدف سازمان دهی جریان اعتراضی، در حد و حدود قوانین رایج، برای تحت فشار قرار دادن دولت خاصی انجام گیرد و یا می تواند جریان وسیعتری را راه اندازی کند که به بی ثبات سازی کشور معینی بینجامد و یا به زنجیره ای از اعتراضات خشونت آمیز دامن بزند که موجب براندازی قدرت حاکم گردد، با تمام احتمالات هرج و مرج و پیامد های ویرانگری که می تواند در برداشته باشد.

فعال سازی، البته، با بسیج رسانه ها منطبق بر نوع هدف هماهنگ می گردد. در اوکراین، به عنوان مثال، هدف پیروزی طرفداران غرب علیه طرفداران روسیه بود. و یا در سوریه هدف تغییر رژیم است. در مورد اول، روند راه اندازی شده به تظاهرات خیابانی محدود می شد که به شکل گسترده از پوشش تلویزیون برخوردار بود.

در مورد دوم، می بایستی خشونت در اشکال مسلحانه به مداخله نظامی «جامعه بین الملل» بینجامد. نتیجه بنیادی چنین وضعیتی موجب به حاشیه راندن و حتی از بین بردن جریان های مردمی است که هیچ فضائی برای بیان خواست هایشان نمی یابند، و یا در صورتی که بتوانند برای رساندن صدایشان دست به سازماندهی بزنند، در حاشیه سیل حوادث قرار می گیرند. طی رویدادهای معاصر شاهد چنین امری هستیم.

در سوریه آلترناتیو دموکراتیک و اجتماعی به بهای دورانی طولانی از خشونت و تروریسم و ضد تروریسم روبیده شده است، و یا با خطر سقوط دولت در هرج و مرج با خطر جنگ همه علیه همه روبه رو می باشد و یا این که بشار الاسد وضعیت را تحت کنترل خود خواهد گرفت و نهادهای جامعه باز را به دوران دورتری موکول خواهد کرد.

منبع:

<http://www.michelcollon.info/Les-droits-de-l-Homme-a-la-une.html>

گاهنامه هنر و مبارزه

۳۰ اکتوبر ۲۰۱۳

انویستیک آکسیون به مدیریت میشل کولن

۱۰ octobre ۲۰۱۳